

проводити приватне розслідування, бути представниками різних державних органів, викладачами, юрисконсультами промислово-торговельних компаній та нотаріусами; з їх середовища призначаються судді.

Список використаної літератури:

1. Отримання допуску до юридичної практики в США. *Юридичний журнал*. 2002. №3.
2. Сумський державний університет. «Сучасні системи адвокатури зарубіжних країн» URL: <https://dl.sumdu.edu.ua/textbooks/28314/107916/index.htm>
3. Организация защиты по уголовным делам в США. URL: <http://www.infousa.ru/laws/crimdef.htm>
4. The American Bar Association. URL: <https://www.americanbar.org>.

Науковий керівник: старший викладач кафедри організації судових, правоохоронних органів та адвокатури Національного університету «Одеська юридична академія» **Курганський Олександр Валерійович**

Ведькало А.О.

*студентка 2-го курсу факультету цивільної та господарської юстиції
Національного університету «Одеська юридична академія»*

НАБУТТЯ СТАТУСУ АДВОКАТА В УКРАЇНІ ТА В ІНШИХ ЗАРУБІЖНИХ КРАЇНАХ: ПОРІВНЯЛЬНО-ПРАВОВИЙ АНАЛІЗ

У правовій системі нашої держави невід'ємну частину юридичного процесу займає здійснення адвокатської діяльності. Згідно зі статтею 59 Конституції України кожен має право на професійну правничу допомогу. Закон України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» зазначає, що адвокатська діяльність є незалежною професійною діяльністю адвоката, аби захищати права, представляти інтереси та надавати інші види правової допомоги клієнту.

Аби стати адвокатом в Україні діють наступні вимоги, які вказані в Законі України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність»: по-перше, особа повинна мати документ про вищу юридичну освіту, по-друге, володіти державною мовою, по-третє, мати стаж роботи в галузі права не менше двох років [1]. Якщо особа відповідає цим вимогам, вона має право подати заяву до кваліфікаційно-дисциплінарної комісії про допуск для складення кваліфікаційного іспиту. Особа, яка прагне стати адвокатом складає іспит, який полягає у виявленні знань з галузі права, історії адвокатури,

адвокатської етики та застосуванні закону у виявленні практичних навичок та умінь. Наступним етапом є стажування адвоката тривалістю шість місяців, а у випадку, якщо особа має стаж роботи на посаді помічника адвоката не менше одного року за останні два роки – вона звільняється від проходження стажування. У разі успішного проходження стажування особа складає присягу адвоката України та отримує свідоцтво про право зайняття адвокатською діяльністю і посвідчення адвоката України. Слід зазначити, що особа, яка має незняту чи непогашену судимість у скоєнні тяжкого злочину або особливо тяжкого злочину, а також нетяжкого злочину, за який призначено покарання у вигляді позбавлення волі, є недієздатною або обмежено дієздатною не може подавати заяву на отримання статусу адвоката.

Досить цікавим є досвід зарубіжних країн щодо отримання статусу адвоката. Наприклад, у Польщі, аби займатися адвокатською діяльністю, необхідно пройти стажування, яке триває чотири роки, не менше одного року в суді, прокуратурі, державному господарському арбітражі та інших органах правової охорони за направленням адвокатської ради. Звільняються від стажування професори, доктори юридичних наук, а також особи, які займали посаду юриста або старшого юриста Генеральної Прокуратури Казначейства та інші. Наступним кроком є складення іспиту. При цьому, можна зазначити, що суттєвою відмінністю адвокатської діяльності в Польщі та Україні є залежність адвокатури від державних органів, в Україні адвокатура зазначається як недержавний самоврядний інститут, а в Польщі адвокатура залежить від Міністерства юстиції [2]. З формально-юридичної позиції, юридичні послуги в Польщі можуть надаватися особою без юридичної освіти, але під час укладення процесуальних документів від імені учасника процесу, вони не підписуються, оскільки на представництво у суді в країні діє адвокатська монополія та монополія юрисконсультів [3].

У Німеччині, той, хто хоче займатися адвокатською діяльністю, повинен спочатку прослухати курс права протягом 6 семестрів в одному з університетів Німеччини, успішно скласти два спеціальних іспити. Наступним етапом є стажування тривалістю від трьох з половиною до чотирьох років, а далі складання присяги. До адвокатури може бути допущена тільки та особа, яка отримала кваліфікацію, що дозволяє займати посаду судді [3, 4].

У Франції, для отримання Сертифіката особа, яка бажає здійснювати адвокатську діяльність, повинна скласти іспити. Для цього обов'язково потрібно пройти курс спеціального навчання у регіональному центрі професійного навчання або у школі професійної освіти колегиї адвокатів [3].

Отже, у кожній державі основним інститутом з надання правової допомоги є адвокатура. Проаналізувавши етапи набуття статусу адвоката в різних країнах, можна зробити висновок, що у всіх наведених стажування є однією із необхідних вимог. В Україні звільняються від стажування особи,

які працювали помічником адвоката не менше одного року за останні два роки, а в інших країнах тільки цим винятком звільнення від стажування не обмежується. Зарубіжні країни нараховують дещо більший перелік умов щодо звільнення від стажування.

Список використаної літератури:

1. Про адвокатуру та адвокатську діяльність: Закон України від 5 липня 2012 року № 5076-VI. Відомості Верховної Ради. 2013. № 27. Ст.282.

2. Закон Республіки Польща „Про адвокатуру” від 26 травня 1982 р. опублікований в „Dziennik Ustaw”, 2002, nr 123, poz. 1058 або зі змістом ст. 5 Закону України „Про адвокатуру” від 19 грудня 1992 р., опублікований в: ВВР, 1993, № 9).

3. Інформаційна довідка, підготовлена Європейським інформаційно-дослідницьким центром на запит народного депутата України: Стажування для набуття особою права на здійснення адвокатської діяльності в країнах ЄС.

4. Федеральне положення про адвокатуру у редакції із виправленнями, опубліковане у Частині III Федерального вісника законів, реєстраційний номер 303-8 із змінами, внесеними статтею 7 Закону від 10 жовтня 2013 року (Федеральний вісник законів, ч. 1, стор. 3786).

Науковий керівник: асистент кафедри організації судових, правоохоронних органів та адвокатури Національного університету «Одеська юридична академія» **Владишевська Вікторія Вікторівна**

Вітковська В. І.

студентка I-го курсу магістратури факультету цивільної та господарської юстиції Національного університету «Одеська юридична академія»

АДВОКАТУРА УКРАЇНИ ТА НІМЕЧЧИНИ В ПОРІВНЯЛЬНО-ПРАВОВОМУ АНАЛІЗІ

Побудова чіткої та ефективної системи адвокатури є одним із пріоритетів кожної судової реформи, що відбувається в Україні. Разом з тим, дана мета й нині не є досягнута в повній мірі. З огляду на це, виникає необхідність дослідження досвіду провідних європейських держав щодо організації та здійснення адвокатської діяльності. Однією із таких держав є Федеративна Республіка Німеччина (далі – Німеччина), в якій інститут адвокатури діє чітко та беззмінно протягом тривалого часу. Тому з метою гармонізації та вдосконалення вітчизняного законодавства, видається актуальним здійснити